

அம்பாள் துணை

தெல்லியுர் ஸ்ரீ தூர்க்காநேவி திருவந்தாதி

வெளியீடு:

ஸ்ரீ தூர்க்காநேவி தேவஸ்தானம், தெல்லிப்பகுழு.

1994

அம்பாள் துணை

தெல்லியூர்
ஸ்ரீ துர்க்காதேவி
திருவந்தாதி

ஆக்கியோன் :

அளவையூர்
சௌப்புலவர்

வித்துவான் சி. நா. கணேசபண்டிதன், B. O.L
சித்தவைத்திய கலாநிதி, சமாதான நீதிவான், கணநாதவாரிதி.

பவ பேஸ் வைகாசி மீ

1994

କରୁଣାମୁଖ କରୁଣାମୁଖ

ତୁମିଲେଖାମୁଖ

କରୁଣାମୁଖ କରୁଣାମୁଖ

କରୁଣାମୁଖ

କରୁଣାମୁଖ

ତୁମିଲେଖାମୁଖ

କରୁଣାମୁଖ

କରୁଣାମୁଖ କରୁଣାମୁଖ କରୁଣାମୁଖ କରୁଣାମୁଖ
କରୁଣାମୁଖ କରୁଣାମୁଖ କରୁଣାମୁଖ କରୁଣାମୁଖ କରୁଣାମୁଖ

କରୁଣାମୁଖ କରୁଣାମୁଖ

କରୁଣାମୁଖ

வெளியீட்டுரை

அளவையூர் வித்துவான் கணேசபண்டிதர் அவர்கள் பாடிச் சமர்ப்பித்த “தல்லியூர் துர்க்கை அம்மன் திருவந்தாதி” என்ற பெயருடைய ஞானப் பனுவலை எமது தேவஸ்தானம் வெளியீட்டு வைப்பதில் பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறது. முன்னமே ஜம்பதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை தேவஸ்தானச் சார்பில் வெளியிடும் பாக்கியம் எமக்குக் கிடைத்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது. பல வேறு சழை, சமயப் பணிகளை ஆற்றிவரும் தெல்லிப்பழை தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் அவற்றில் ஒரு அங்கமாக அறிஞர்களின் நூலாக்கங்களுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து காலத்துக்குக் காலம் வெளியீட்டு வருவது யாவரும் அறிந்ததே. அருட்கவி சி. விநாசித்தம்பிப் புலவர், ஏழாலையூர் பண்டிதர் மு. கந்தையா, அளவை பண்டிதர் மா. மாணிக்கம், ஆவரங்கால் பண்டிதர் சுப்பிரமணியம், மல்லாகம் நம. சிவப்பிரகாசம், ஆகியோரின் ஆக்கங்கள் இவற்றுட் சிலவாகும்.

அளவையூர் வித்துவான் கணேசபண்டிதர் அவர்களை அறியாதார் இலரென்றே கூறலாம். ஆழமான அறிவுத்திறனும் இலக்கண இலக்கியப்புலமை மேம்பாடும், வைத்தியத்துறை அலுவபலமும் இவருடைய சிறப்புகளுக்கு காரணமாகும். கவிதைகளை மரபு வழி தவறாது பாடுவதிலும் வல்லவர். இப்பெரியாருடைய பாடல்கள் இந்நாட்டுக் கோயில்களின் அற்புதங்களை எடுத்து விளக்குவன. நயினை நாகபூசணி அம்பாள் மேலும், மருத்தி விநாயகப் பெருமான் மேலும் இவர் பாடிய பக்திப் பனுவல்கள் நெஞ்சை உருக்குவன. இதே வகையில் எங்கள் தெல்லிப்பழைத் தூர்க்காதேவியின் மேலும் அந்தாதி பாடிச் சொல்மாலை அலங்காரங்கு செய்துள்ளமை பாராட்டுக்குரியது. இந்நூலை எமது தேவஸ்தானம் ஏற்று சன்னாகம் திருமகள் அழுத்தகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடுகின்றது. எனவே இந்த வெளியீட்டு நிகழ்வை முன்னிட்டு நூலாசிரியர் வித்துவான் கணேசபண்டிதரை வாழ்த்துவதோடு இத்தகைய ஞானப் பணிகளுக்கு அம்பாள் திருவருள் என்றும் கிடைக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து அமைகின்றேன்.

செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குடி, J. P.
தலைவர்

ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை.

09 - 05 - 1994

வ.

முன்னுரை

அருட்கடலாகிய, ஆன முகத்தானின் அன்புத் திருவடிகள் அடியேனின் சென்னி தோய், ஆற்றும் ரண்ணுரை இது.

‘தென்னாடுடைய சிவன் எந்தநாட்டவர்க்கும் இறைவன், சிவன் என்னும் அருட்பெயர் உண்மை நிலையின்கண் உள்ள பொதுப் பெயர். அதை இறைவனாக்கிக் கொள்ளும் போது அப்பெயர் சார்பு நிலையை அடையும்.

இவ்விரு நிலையினையும் சிறப்பும். பொதுவுமென எடுத்து ஊன்றிச் சிந்தித்தால், சிறப்பை அறிவென்றும், பொதுவை ஆற்றல் என்றும் கூற முடியும். ஆற்றல் அறிவிலுள் அடங்கி நிற்கும் நிலை, உண்மை நிலையாகும். அறிவு ஆற்றலோடு கூடி இயங்கும் நிலை சார்பு நிலை. அதுவே அருவருவத் திருவருவாகிய சிவக் கொழுந் தென்னும் தேனமிர்தம். அமிர்தத்தை அறிவு நிலையில் பங்கிடு செய்யும் போது. அது விநாயகன், முருகன், வைரவன், வீரபத்திரன், உமை, சக்தி, தூர்க்கை என்னும் பலவாகிய தோற்றங்களுள் விழும். இது தோற்ற ஒடுக்கத் தன்மையை உண்டாக்குவது. இவை எல்லாம் சிவமயமேயாம். இறை, உயிர், தனி என்ற முப்பொருள் உண்மையும் இதில் அடங்குமென மறையோதுவதைக் காணலாம்.

மறைநூல்கள் இறைநூல்களாக உலகம் வளம் பெற்று, நலம் பெற்று வாழ்வதற்கு வழி அமைப்பன. இறை நூல்கள், புகழ் நூல்களாகித் தோத்திரங்களாக மினிர்வன்.

“ சொல்லும் பொருள் எல்லாம் ஆனார் தாமே
தோத்திரமும் சாத்திரமும் ஆனார் தாமே ”
என்னும் திருமொழி உறுதி மொழியாகக்குவதைக் காண்க.

விழுமிய செந்தமிழ் மொழியால் இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடும் போக்கு முன்னும் இருந்தது. பின் னும் இருந்துவருகின்றது. முன்னும், பின்னும் அடியார்கள், ஞானிகள், சித்தர்கள், பெரும் புலவோர், தவஞானிகள் இறைவனை நினைத்து நினைத்து உயிருகு மெய் கருகப் பாடினார்கள். உற்ற உயிர்க்கு உறுதுணை வேண்டும்பொழுது இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடுவது, பாடுகிடப்பது. மனித உலக நியமங்கள், இதற்கு முன் நிற்பவை பெரும் புலமை ஒங்கிய புலவர்கள், அடியார்கள், ஞானிகள் பாடிய தெய்வப் பாசுரங்களே. அவற்றை மாந்துபவர்கள் மாந்தர்கள். (மாந்துதல் - உட்கொள்ளுதல்) ஆதலால் மக்களுக்கு மாந்தர் என்ற பெயர் உண்டு. ஐம்புலன் வழி; அனைத் துயிரும் மாந்தும். ஆனால்; செம்புலன்களால் உய்த துணரும் அறிவென்னுமாற்றல் உள்ளவர்கள் மாந்து தலில், முதன்மை பெறுபவர். மக்களானபடியால் அவர்கள் மாந்தர்கள்.

தேவ புகழ் பாமாலைகளை மாந்தும் சீர்மை மக்களுக்கே உண்டு. மக்கள் மாந்தி, மாந்துவிக்கும் பொழுது; அம்மாந்துவிப்பாரை நிறைமொழி மாந்த ரென நிலம் பேசும்.

நிறை மொழி யக்களால் அருளப்பட்டவைகளே; இறை அருட் புகழ்ச்சி மாலைகள். அவை சாத் திரங்கள், தோத்திரங்கள், மந்திரங்களாகி வருவன. இதற்கு ஒரு நிறைமொழியாளரின் வெண்பா.

ஐம்புலனால் மாந்தல் அனைத்துயிர்க்கும் ஆகுஷது செம்புலனால் மாந்தர் சிறப்பானால் - இம்பரிடை மக்கட்கே மாந்துணர்வு மாந்திரமே மந்திரமாம் தக்க பொருள் மந்திரத்தால் சாற்று

(மாந்திரம் — மந்திரம் என மருவி வரும்)

புமதெய்வங்களை நோக்கிப்பாடும் பாக்கள் எல்லாம் மந்திரங்களே, அவை அறிவை வேண்டுவன், அருளை வேண்டுவன் ஆற்றலை வேண்டுவன்.

அடியேநும் இதனையீடு பெற வேண்டுமெனும் நப்பசையால் காண முடியாத காட்சிகளைக் காட்டுகின்ற ஒரு பேரின்பப் பொருளை, பாசப்பற்றறுக்கும் பாரியனை மாயப்பிறப்பறுக்கும் மகேசனை பெருங்கருணைப் பேராறங்க நாதனாக, வாக்கிற்கு முன் நிற்கும் வாராண்னை, தாயாகி; ஞானிகட்கும் புலவர்கட்கும் முன்னிற்கும் முன்னவனை, என்னிடமைச் சிந்தையில் இருத்தினேன் இருத்திக்கொண்டே இருக்கின்றேன். முன்பு தனிப் பெருங்கருணையாகிய தயாபரன் விநாயகனைப் பற்றி; அவன்புகழைப்பாட அவனே வழி தந்தான். விநாயகன் திருப்பள்ளி எழுச்சி, பலாவடி விநாயகர், பெருமாக்கடவை விநாயகர், மருதடி விநாயகர், இனுவைக்கந்தன், நல்லூர் முருகன், பரராஜ சேகரப் பிள்ளையார், நகுலேஸ்வர ஐயன், அனுமந்தர தேவன் ஆகிய இன்னோரன்ன திருத்தலங்களிலுள்ளதெய்வங்களை அகவல், பத்து, பரத்துவ மாலை, முறையீடு, ஒருபா ஒருபது, கவசம் ஊஞ்சல், தோத் திரப்பாக்கள், ஆகியவற்றை பாபாவர்க்கங்களாலும்; தெய்வங்களினுடைய திருவுருவங்களைப் புகழ்ந்து பாடினேன். பலரும் கற்றுத் தெளியப் புத்தகங்கள் ஆக்கினேன், அளித்தேன்.

இப்பொழுது இந்தத் தளப்பும் வயதில் ஒரு நாள் மாலை நேரம் மணி நான்கிருக்கும் மருதனார்மடம் பல்கலைக்கழக வதிவிடத்தில்; உயர்மதி தங்கம்மா அப்பாகுட்டி (துர்க்கா துரந்தரி) அவர்களைத் தரிசிக்கச் சென்றேன். அக்கலைக் கூடத்தில் ஒருமுன்பகுதியில் அம்மையார் அமர்ந்திருந்தார். தனிமையில் இருந்த அம்மையை தரிசிக்க; எனக்கு நல்லதொரு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அம்மையார் தமக்குரிய இடத்

தில் நாற்காற் பீடத்தில் அமர்ந்திருந்தார். சிறிது தேக அலைப்புக் காரணமாக, அம்மையாரின் உடற் போக்கில் துவழ்ச்சி காணப்பட்டது, என்றாலும் நிறை வாகத்தான் இருந்தார்.

அடியேனுக்கு நடந்துவந்த களை, கண்கள் பார் வைக் குறைவு, அதனால் அம்மையார் இருந்த இடம் சரியாகப்புரியவில்லை. நீள்மாடத்தில்நடந்துகெண்டே இருக்கிறேன். ஐயா! வாருங்கள், வாருங்கள் என்ற அங்பான இனிய குரல்; அடியேன் காதில் விழுந்தது கிட்டப் போய் அம்மையார்தான் என்பதை அறிந்து கொண்டேன். பெரிய ஆனந்தம். யான் சிறிது ஆறி அம்மையாருடன் உரையாடினேன்.

அம்மா! நீங்கள் உரைத்தபடி தெல்லியூர்த் தூர்க் காவின் மேல் திருவந்தாதி பாடியுள்ளேன். அம்மையின் திருவருளால்; பத்து நாட்களுக்குள் (100) நூறு பாக்களைப்பாடிமுடித்தேன் அதைக்கொண்டுவந்தேன். பாருங்கள் என்று, படித்துக் காட்டினேன். படிக்கும் பொழுது, அடியேனின் கடைவழி நோக்கு அம்மையைத் தடவியது. என்னென்பேன்! இதற்கு உவமை எவ்வாறெடுப்பேன். கதிரவனைக்கண்ட செந்தாமரை எனில்; மலர்ச்சிக்கு அது போதாது. தக்கதுமல்ல, என் பது என் உள்ளக் கிடக்கை, வாடும் பயிரினம், லான் பணி நீர் காண்பதைப் போல் ஒவ்வொரு பாட்டையும் படிக்கும் பொழுது, அம்மையின் முகம் மலர்ந்த, அன்பான அலங்கார விரிவை என்னென்பேன்! எழுத்துக் களால் வடிக்க முடியாத அமைப்பு.

பாட்டைப்படித்து; முடித் தபின் அதைப்பக்குவ மாக ஏற்று; நல்லது. இதனைப் பதிவாக்குவேன்; இதற்கு முன்னுரை ஒன்று அனுப்பி வையுங்கள், என்ற அம்மையின் மனப் போக்கு, மன எழுச்சி, வித்துவ வேதனை இல்லாத காட்சி, என்னெஞ்சில் நிறைவை உண்டாக்கியது. தூர்க்கையம்மாள் துவங்கி விட்டாள் விண்ணாயாட என்று எண்ணினேன்.

சிவசக்தி அல்லவா? உழையாகி, மங்கலை, பிங் கலையாய் மலைமகள் நீலியானாள் அவளே வேடங்களைத் தாங்கும் பொழுது இலக்கும்யாய், சரஸ்வதியாய், சிவத்தின் மகளாகி, சதாசிவத்தின் தாயாகி, செஞ்சடையோன் வாமபாகத்தை வல்வி விளையாடும் பராசக்தி ஆகிறாள். இங்குதான் யான் முன் சொன்ன அறிவும், ஆற்றலும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஆளுமை பிரக்கின்றது, ஈன்ற புவனங்களைக் காக்கும் விஷ்ணு சக்தியும் துண்மார்க்கங்களை அழிக்கும் சங்கார சக்தி யும், நாலிரு கரங்கள் கொண்டு சிங்கமேறி விளையாடி வெற்றி காணும் வீர சக்தியும், எம் அம்பாள் தூர்க்காதேவியே.

இந்த நிலவுகில் வளமான வாழ்வு; அதனால் அடையும் பேரின்பம், அதுதரக்கூடிய முத்தி என்னும் சக்திப் பெருக்கம் இவை எல்லாவற்றையும் அள்ளி அளிப்பவள் அவளேயென்று; தெல்லியூர் திருவந்தாதி தெளிவிக்கின்றது.

அந்த அன்னை, அடியாரின் உடம் பினைத் தேராக்கி உள்ளத்தைத் தவிசாக்கி அமர்ந்து ஆங்கார மாகிய ஆணவத்தை, ஒங்காரமாகிய தூவியினால் துவைத்துஅழித்து சிவத்தோடு ஆன்மாவைக் கொண்டு சேர்க்கும் வீர சத்தியாவாளை அந்தாதி இயம்பும். இதனை எழுதி அதனைப்படித்து அறிந்த அடியேனும் அந்த மகா சக்தியின் மூலமாக எனது ஆன்மாவுக்கு; ஒரு நல்ல வழி காணவேண்டும் மென்ற அவாளினால்; தெல்லியூர் தூர்க்காவை ஏதும் கருத்தறியாத, கஞ்சானாகிய யான் திருவந்தாதிப் பாக்களினால் பாடித் துதித்து அவள் திருவடிகளை அடியேன் மாத்திரமல்ல அடியார்களும் நெருங்கலாமென எண்ணினேன். இதில் ஏதும் தப்பு உண்டா?

இந்த இடத்தில் ஒன்று சொல்ல முன் வருகின் ரேன். அம்மையை தமது இருதய கமலத்துள் வைத்து முறுகிவுறைந்துவிளைந்ததேனாக்கண்டவர் அல்லவா

அபிராமிப்பட்டர். அந்தப் பெருமான் பாடி நெருங்கிய “அபிராமி அந்தாதி” போல அல்லது நம்பியாண்டார் நம்பி ஆக்கிய “திருநாரையூர்த் திருவந்தாதி” போல இன்றும் நம் நாட்டில் பெரும் புலமை அடைந்த வில்வராய முதலி; சின்னத்தம்பிப் புலவர் ஆக்கிய “கல்வளை அந்தாதி” “மறசை அந்தாதி” போல அடியேன் ஆக்கிய தெல்லியூர்த் தூர்க்கா திருவந்தாதி, அனுகு முறையில் நகைப்புக்கிடமாகிவிடுமோ? என்ற ஜயம் அடியேன் அகத்தில் நிகழ்ந்தாலும் ஆத்தாள் அடியேனைக் கைவிடாளென்பது துணிபு.

அடியேனுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்த புலமைப் பெருமக்கள் காட்டிய வழிநின்று பாடிய இத் திருவந்தாதி குறை நீக்கி குணமாண்டு நி லைக் க தேவியை அர்ச்சித்து எமது உள்ளக் கமலங்களில் வீற்றிருக்கச் செய்வோமாக.

இப்பனுவலுக்குச் சிறப்புரை, முகவுரை, அணியுரை தந்த அன்பர்களுக்கும், இதனை அச்சேற்ற மெச்சிப் புகழ்ந்த அரூட் கொடி தூர்க்காதுரந்தரி தூயமனோகரி செந்தமிழ்ச் செல்வம் தங்கம் அம்மை அவர்களுக்கும், கண்ணாகம் திருமகள் அழுத்தகத்தாருக்கும், அரங்குகாண வருவோர்க்கும் அடியேனின் அன்பு கனிந்த வணக்கங்கள் பலப்பல, என்று கூறி எனது முன்னுரையை முடிக்கின்றேன்.

சக்தி யாய்ச்சிவ மாகித் தனிப்பர
முத்தி யான முதலை துதி செயக்
சுத்தி யாகிய சொற்பொரு ணஸ்குக
சித்தி யானைதன் செய்ய பொற் பாதமே.

ஓம் சக்தி. செந்தமிழ் வாழ்க ! சீரடியாள் வாழ்க !

ஆக்கியோன் :

வித்துவான், சைவப் புலவர்
சி. நா. கணேச பண்டிதன்
சித்த வைத்திய கவாநிதி, B. O. L.
சமாதான நீதவான், (J. P.)
கணநாத வாரிதி

அளவையூர் தெற்கு
28 - 01 - 1994

நாடு

தெல்லியூர் தூர்க்கையம்மன் திருவந்தாதி
ஓம்

தெல்லியூர் தூர்க்கையம்மன் திருவந்தாதி
காப்பு

1. குதிக்கின்ற கங்கா குடிபுகு
வேணியன் குந்தவிக்குப்
பதிக்கின்ற பாமாலை யந்தாதி
பாடியான் பணிந்தேத்த
மதிக்கின்ற மாணிக்க மாலை
யசைந்தாடு மாழுகத்தான்
விதிதந்த வேதனை யாற்றும்
விநாயகன் தாள் துணையே.
2. தாருஹு மூல்லைச் சேக்கையி
லறுகால் நுழைந்துபம்புஞ்
சீருஹந் தெல்லிச் சிவதூர்க்கா
தேவியந் தாதிபாட
பாருஹு பல்லுயிர் தாங்கும்
பரமன்முன் மகன்கும்பக்
காருஹு மும்மதக் களிறிதை
முன்னாய்க் காத்திடுமே.
3. அருக்கன் சந்திரன் அயன்மால்
முக்கண்ண னனைவருக்கும்
பெருக்கன் குடவயிறன் பேரா
றங்க நாதனைந்னைந்
துருகுமென் நெஞ்சந் தருமம்
தெல்லியாளந் தாதிபாட
கருகு நெஞ்சத்தார்க் கும்கணபதீஸ்
வரண்காப் பாம்காணே.

நூல்

1. மாணிக்க மணியும் மலர்கொன்றைத்
தாரு மலைந்தாடக்
காணிக்கை பரவுங் கலைகாண்
ஞானிகள் கண்ணலம்ப
நாணிக்க மலத்தானும் நாரா
யணியு மடிதோய
மாணிக்க ருளீந்த தெல்லிதுர்க்கை
தாளென் சென்னிமீதே.
2. தேங்கசி தாமரை மேனி
தேக்கிய குங்குமவிரை
வான்முக டேறவா னவர்போற்
றிவணங் கும்வல்லவள்
கூன்குரு டோடுசெ விடுநோயகற்
றுந்தெல் லிக்கூத்தாள்
தான்வரி சிங்கா சனம்காண
வென்கண் கள்மலருமே.
3. மேதினி போற்றும் வள்ளிக்கொடி
இடையாள் மேகநிற
கார்த்தினி காளிகரு மார்கார்
கண்டன் கறைநீக்குந்
தாரணி நாயகி சுந்தரி
எங்கள்த யாநிதியே
நீரணி வேதிய னின்முகங்
காட்டுநீ லாம்பிகையே.
4. நிதிதரும் நேயந்தரு மெந்நா
ஞுமெமக் கேநிறைகாண்
மதிதருந் தெய்வ மணந்தரும்
நெஞ்சி லென்மருளறக்
கதிதருங் கல்வி குணமெல்
லாந்தருங் கருதடியாரி
பதிதரும் நல்லருள் தரும்பூங்
கோதையாள் பாதங்களே.

5. பாருல கேளண் டமும்ப
    ரவிய பாதபங்கயம்
தாருலா வேணி யன்கொட்டு
    மின்னொளித் தங்கமேயெனச்
சீருலா ஞானிகள் அளிய
    திருவ ருட்செல்வமே
நீருலாக் கார்முகிற் குழலி
    துர்க்கா கடைக்கண்களே.
6. கண்களிக் கும்படி நடந்து
    மிருந்துங் காட்சிதரு
மண்களிக் கும்மா துமது
    சுதனன் தங்கமாதினி
பண்களிக் கப்பாடும் பாவல
    ரிசைப்பா சுரமோத
தண்களிப் போடு சுவைக்கும்
    தத்துவளௌம் தர்வினியே.
7. தனந்தரு நாயகி அருள்வாக்
    கமுதாய்த் தாங்குவிவள்
மனந்தரு வாசையில் மரகதவல்லி
    மாண்பை யெல்லாம்
வனந்தரு தேவர்க ஞடன்போற்
    நிப்பணி வான்பதங்கள்
இனந்தரு மான்மாக்கள் நெஞ்சினைத்
    தேற்றிடு மின்னமுதே.
8. தேறும் படிக்கற் புதம்காட்
    டுமென்தே வசிந்தனைக்கே
ஆறும் படியறி வளித்த
    வம்மைகங் காளன் தவிர்
வேறும் படிமத முண்டென
    வாதுசெய் யுனர்கள்வாய்
மாறும் படிவர மருள்மங்
    கையம்மங் கலைநீயே.

9. நீயே நிறைகொண்ட தனமுந்
தாழுமிந் நீள் நிலத்தில்
நாயே ஞுணைப்புரிந் தன்புகொண்
டேனினி நின்புகழைத்
தாயே மத்தைசொல் செந்தமிழ்
மழலை யெனத்தாங்கிப்
பேயே எனங்க்கருள் வாயிம்மன்
ணிற்ககப் பெருவாழ்வே.
10. வாழ்விலும் வந்திப்பவ ருண்ணை
வானவர் வாழ்மண்ணவர்
தாழ்விலுஞ் சிந்திப்ப ரோவிடர்
பட் மூலுந் தாக்கத்தின்
வீழ்விலும் பின்தாங்காக் கவலை
மூழ்கி வலுவிழந்து
மாழ்விலும் முந்து வினையாற்
சுருஞம் மணிதரையே.
11. மனித வுருவெனும் வஞ்சப்
பிறவியுள் வாழுமில்யான்
வனிதை யரின்வயம் வாழ்வ
சிதைபட வாட்டமுற்றுப்
புனித வளர்நகர் தெல்லியூர்
புகுந்து தூர்க்கையிடம்
இனித மொழிபேச ஏந்தினாள்
பாவி இடர்களையே.
12. இடரெனுந் துண்பக் கடலு
லழுந்தி இலக்கற்றற
அடம்பிடி பாவியா கியல்லற்
படுமில் வங்காடியின்
விடமறப் பாதாம் புயத்தை
அடிமைதலை மேல்வைத்த
விடமுறு பாம்பணி பூணீச
னிடங்கொள் வித்தகியே.

13. வித்தையால் வெல்லுங் காத்தவ
ராயனின் விருந்தினாளே
பத்தியால் நின்பாத மலகரப்
பற்றிப் பிடிப்பவரே
சித்தியால் நானு முன்னருள்
பெறுமா விதளர்விலாச்
சத்தியாய் காக்குந் திரிபுர
மெரிமா சுந்தரியே.
14. சுந்தரி யெம்பிராண் துணைவி
மலத்து யரழிக்கு
மந்தரி ஆங்கா ரியச
ரமகி டன்தலையறக்
கந்தரி நீலிக ருமாரி
கன்னி கமலபதம்
தந்தரி தாவு மாரணி
காணத்தனி யானந்தமே.
15. ஆனந்த மாயை னறிவி
ஞுள்நுழைந் தவமுதமே
தானந்த மாதி யாகிய
பரண்மடி தவழிதேவி
வானத்துக் கார்முகிள் தோற்கும்
மலர்த்தார் குழல் வதனி
மானங்கார் பிச்சாண் டிப்பித்தன
பின்னோடி மருண்டவளே.
16. மருவு நின்புகழ் பாடியென்
மயங்கு மனமுருகி
உருகு நீர்கண் வழியோடி
நணைக்கு முன்துபதம்
திருவுங் கல்வியுஞ் செம்மனச்
சிந்தனை தேடுதேட்டமும்
தருநற் சேக்கையும் படிந்திட
நல்குமித் தாய்நிலத்தே.

17. நிலந்தோய் சென்னி படியவென்
    நெஞ்சம் நெக் குபிநக்குருக
வலந்தோ யெம்பிரா னுமையாள்
    மங்கலைசா மணளவாவு
சலந்தோய் வேணியன் மலைமகன்
    நீலி சரசமுடன்
கலந்தோ டாடிய கூத்தினைக்
    கா னுமென் இருகண்களே.
18. கண்ணிற் கருமணி யாகிய
    செய்யாள் கலையமுதாள்
மண்ணின் விளக்கா யுன்பாதாம்
    புயம்ப கலிரவாக
வண்ணிப் பலகோடி நாமங்கள்
    சொல்லித் துதிக்கவென்ன
புண்ணி யமாற்றிற் ரோவென்னெஞ்சு
    சம்புகுந்து பூத்தவளே.
19. பூத்த புவனங்க ளாஞுமிபொங்
    குமலர் பூமரையே
காத்த கருணை காரியப்
    பொருளிற் கலந்தவளே
யாத்த வினிய தமிழினை
    யள்ளிப் பருகுமழிமை
முத்த முகுந்தற் கிளைய
    மும்முலை தாங்குமுமையே.
20. மைக்கண்ட னேறிய தேரிலமர்ந்
    தாடுங் கண்ணிவெந்தீ
மைக்கண்ட தீயரைச் சாடிய
    வர்கொள் மனமடக்கி
மைக்கண்ட கண்ணியர் மனவினை
    கூட்டி மங்கையர்மா
மைக்கண்ட துர்க்கா வவர்விர
    காசை அடக்குவளே.

21. ஆசைப் பெருங்கடல் வீழ்ந்து
தவிக்கு முன்டியேனை
பாசக் கொடுவினை யழுத்தப்
பாதக மலம்வீசும்
வாசத் துளியனை யென்சென்னியில்
வைத்து வாழ்வளித்த
நேசத் தையென்சொல் வேன்னேரி
ழழேயெய்மை நீலாட்சியே.

22. நீலி யம்பல நாயகி
நாராயணி நிர்மலனை
ஆலிக் குஞ்சாம்பவி சங்காரி
சாமுண் டகிலேஸ்வரி
பாலிக் குந்தவ ரூபாசினி
வாலை பரமேஸ்வரி
தாலி பூட்டிய சங்கரணார்
கொஞ்சமென் தாயிவளே.

23. தாயாய்த் தந்தையுமா யுடன்பி
றப்பாய்த் தமருமாகிச்
சேயா யென்சிந்தை மதிசெங்கணை
மால்தங்கையின் சிந்தார
வாயாற் றம்மமு தூட்டி
வளங்கானும் மதிவதனி
பாயாக் கங்கை செருக்கறப்
பரன்ப ணித்தபரையே.

24. பரா பரணிடப் பதுமத்த
மரும்பத் திரகாளி
மரா மரந்துளை வாளிக்
குரியன்வ ணங்குகுமரி
சரா சரந்துதி சங்கரவனை
னார்முடி மறைசந்திரன்
துரா சையழி தூயவி
யெம் துணையா யுறைபவளே.

25. உறைகின்ற தெல்லியங் கோயிலுள்
ஒன்றிலா வருந்துர்க்கா
கறைநின்ற கண்டன் கருமாரி
யாகிநற் காட்சிதர
நிறைநின்ற வெண்மதி நீள்வி
சும்போட நிலைத்தவளே
அறைகின்ற சாகரந் தேக்கிய
முத்தே யருநிதியே.
26. நிதிதரு மாண்க்க வைகுரி
யமர கதமேயென்
கதியிது வேயெனக் காட்டிய
கண்மணி காயத்திரி
யதியரு மந்திர உச்சா
டுசெய வாடுமெழுதே
விதிதரு நின்விளை யாட்டுக்கண்
டபின்னே துங்காண்பனோர்.
27. கானும் பொருளெல் லாந்தியே
சகமெங்க னும்படைத்துப்
பேநும் படிகாத் தழிக்கின்ற
விப்பெரு நாடகத்தை
மானும் புலவர் செந்தமி
மாலும் மதிக்கழுடிமோ
ழனும் சிலம்பி னாத்தைப்பூப்
பதம்பேணாப் பூரியோர்க்கே.
28. பூரிப் படைபவர் தாயேயுன்
பொற்பதங் காண்புண்ணியர்
ஏரிப் புனலும்பா லும்பழுமு
மேந்தி வந்திரங்கப்
பாரிக் குமையன் பரமசிவன்
பாதி பங்கானவள்
வாரி தருநீர் மாரியாம்
தரத்தெல்லி வந்தனளே.

29. வந்தே தியுனதடி பணிந்து செல்ல
நிறபார்க்கு வானுகிந்
தந்தே பரிவுடன் பார்த்திரங்கிழம்
கித்தனி யாசனமும்
செந்தே னருவி சிந்துமலர் செல்கிழம்
முடிதெல்லி யூர்செண்டும்
நந்தா விளக்கா யிருந்த செல்கிழம்
ருள்சிவ காமிநங்கையே.
30. காமத் தொளியில் கலையிழுந்திழுந்த
தழியுங் கஞ்சிநெஞ்சம்
சாமத் தொளிநிழல் வேண்டினும்
வேண்டாசம் சர்பந்த
நாமத் தெரியொளி வீழ்விட்டில்
போல்விதிர்க்கும் நாமத்தார்
வாமத் துவல்லியை வைத்துக்கூட
கொண்டார்தாள் வணங்குகவே.
31. வணங்குவார் கற்பகக் காவெனத்
தெல்லியூர் வந்திறைஞ்சி
பிணங்குவார் தீவறத் துர்க்கா
ப்ராட்டியைப் பேதெனங்சில்
இணங்குவார் சந்தனச் சாந்தினைத்
தேக்கிய மலர்ப்பாத
மஹுகுவார் சென்னி தோயவொரு
போது மின்னலிலையே.
32. இஸ்லாமை யெண்ணியேழ் மைவயப்
படவிட ரடைந்தே
பொல்லாமை பொன்றாப் புகலுனர்
தம்வசம் புத்திகேட்டுச்
சொல்லாமை சொல்லுந் துடுக்கர்தம்
பொய்மாற் ருரைசோபியாச்
செல்லாமை வேண்டினேன் காக்குத்
யம்மவென் சுந்தரியே.

33. சுந்தரர் வாழுமதில் கையின்க
டெரனுஞ் சுந்தரமே
வந்தர னுன்கரம் பற்றியா
டிடுமின் நாட்டியத்தில்
சந்திர னிந்தி னின்பழி
சாயச் சடைவிரித்த
தந்திரங் காண்பனோ தாமனுஞ்
காணாத் தவமணியே,
34. தவங்கொண்ட இமவான் தந்திடுங்
கோமளச் செல்வநிதி
பவங்கொண்ட மனிதர் பற்றறுத்
தாள்கின்ற பாக்கியமே
சிவங்கொண்ட சியாமள வல்லி
அம்மாவுன் செந்துவர்வாய்
நவங்கண்ட பொழுதுன் நம்பன்
கைநவ்வி நழுவியதோ.
35. நழுவாச் சிவனார் நரிபரி
யாக்கிய நல்லுரையில்
வழுவாத் திருவாத னன்னனையை
நெஞ்சில் வழுத்தியதால்
தழுவா வைகை தரைபுரள
வோடிய தாக்கத்தினாற்
கழுவா மதுரை காத்தவளன்
தெல்லிக் கருமணியே
36. கருத்துஞ் சுவையுங் கருப்பாதி
செந்த மிழ்கலைகளு
மருந்தும் விருந்தாகி யெமக்க
ருள்தரு மம்பலத்தாள்
மருந்து மவளே மக்கள்பிணி
தீர்த்துவக்கு மங்கம்மா
விருந்த ருளவெனத் தெல்லி
யடைந்தா ஸிடர்தீரவே

37. வேய்முத்தர் தருகொம் பன்கு
மரனா மிருமதலை
தாய்முத்தம் விரும்பித் தவழ்ந்து
மடியில் விளையாடிப்
பாய்முத்த மிவர்ந்து பார்சுற்றும்
பணியைப் பணியாக்க
வாய்முத்த ருடன்வா தாடிநின்
றவடி வாம்பிகையே.
38. அம்பி கையாட்குப் பட்டரணி
அபிராமி யந்தாதி
நம்பி யிவண்ணெதல்லி நாயகிக்
கணியு மணியாமோ
வம்பி லிறங்கி விட்டானிவ்
வாழும் ஓவைக்கிழவன்
பம்பி நெருங்கப் பலனளிப்பா
ளம்தை பைரவியே.
39. பைரவி தாங்கும் பால்முலைழுன்
நில்நடுவண் பணியாவப்
பைரவன் காணமறை யுமென்றே
பார்முதற் பூதமைந்தும்
வைரவி யாணையி லடங்கப்
பூதிவைண வியெனப்பஸ்
தைரவர் நாமங்கள் செப்புவர்
கனகத் திருவுருவே.
40. திருவுரு காட்டி விளையாடுந்
தேவகி யேயுன்திருக்
கருவுரு காட்டுங் கோலவ
முகினிற் குழழந்துவிட்ட
அருவுரு வாகிய வம்பலத்
தரசனா டுங்கூத்தில்
மருவுரு வாகிம றைந்துநின்
றொளிக்கும் மாதங்கியே.

41. மாதர் பலர்குழ்ந் தடியொற்றத்
    தெல்லியானும் மாதும்மை
தாது குமலர்க்குவை கொண்ட
    டிபணி தாயர்குழாம்
காது கனியப்பண் ஞோதிப்
    பாடிடுங் கனியமுதம்
தீது படாத்தி ருமணங்
    கூட்டிநற் றிருவாக்குமே.
42. ஆக்கும் பணிகளத் தனையும்
    முடித்தா ஞமரங்கு
தேக்குங் கமலத் திருநின்
    திருவடி திவளவே
வாக்குத் தருவா யெனையானு
    மிவ்வாழ்வு முற்றிவிழ
போக்கு இதுவெனக் காட்டும்
    புலனவி புண்ணியமே
43. புண்ணியஞ் செய்பவரீ தங்கத்
    திடமடை தங்கமெல்லாம்
கண்ணிய மாகக் கரைத்தறங்
    காட்டக் கருணையென்னும்
தண்ணியல் காணுந்த யாபரி
    தூர்க்கா தலைவாசலின்
நன்னிமுல் தங்க வந்தன
    மெமக்குக் குறையுமுன்டோ.
44. உண்ட நஞ்சினைக் கண்டத்
    தடக்கு முலகநாதனின்
வண்டு சுற்றிடுங் கொன்றைமலர்
    குழல்வ ராகியம்மாள்
பண்டு முப்புர மெரிப்பப்
    பங்குகொள்ப ராபதையாள்
கண்டு மெஞ்சானி கள்தங்கத்
    தங்கினாளோ தெல்லியிலே.

45. தெல்லி யம்புவி தேக்கிய
சௌல்வமுன் திருவடியில்
அல்லி யம்கமலத் தாரணங்
கேடுனக்க கரணாகி
மெல்லி யங்கூட மூள்விளை
வாகிமேல் வளர்வடையப்
பல்லி யங்கறங்கப் பார்த்திருப்
பாளௌம் பகவதியே.
46. பகவதி யங்குசக் கையிற்க
ருப்பு விற்பதாகையோ
ஷிகமதி ஸாணவ மலம்
ருத்திலம் பாடகற்றி
அகமதி ஸாய்வுணர் மணமலைப்
ருறையு மெம்மன்னை
சகமதிற் ரூயசன் மார்க்கங்
காட்டுமில் வையகத்தே.
47. வையந் தாங்குமா திசேட
னைத்தரி நாகதம்பனைச்
செய்ய மதுராந் தகிமது
ரையாள்மகு டஞ்சேர்த்தி
ஜூயனை யாஞ்க வெனவண்
டசரா சரமுயிய
பையவே மிதந்து புகுந்தனள்
தெல்லிப் பாசறையே.
48. பாசறைகட்டிய பதுமா
சனிபார் வதியம்மை
மாசறு மக்கள் மனத்துயர்
நீக்கும் மலையரசி
தேசுறு பங்கன் விடையேறி
வந்து விரகணாக்கக்
காசறு நீலக்கு ருமேக
மேனிகாந் துங்காளியே.

49. காளிபத் திரகாளி யென்றுணைப்
பார்ப லவுரைக்கக்

சூளிகள் சமரில் குடல்நி
ணக்கூழி குடிக்கவைக்கும்
குவி குண்டலி சண்டி
மண்டலிசங் கரியென்றுணை
வாழி சொல்லித் தமிழ்வேந்தர்
வழுத்துமெம் வஸ்லபையே.

50. வல்ல சூரன்செருக் கடக்க
வாரணனாய் வந்தானின்
நல்ல முறைத்தா யாகியெம்
நம்பனுக்கும் நல்மனையாய்
புல்லக் கைலையுள் ளானைப்புகழிந்
துரைக்கும் பெருவேதம்
சொல்லு மருள்மந் திரங்கள்
சுவைத்துவக் குஞ்செல்வியே.

51. செல்வி தருஞ்செல் வமவள்
சேவடி செழிப்பவைத்துப்
பல்லி யமியம் பிவரப்
பாசுரம் படித்திசைப்பார்
துல்லி யமாய ருள்பெறத்
தெல்லியூர் திருப்பதியில்
மெல்லி யனுண்ணி டைமிண்ணனை
யானுணை மேவுவரே.

52. மேவுகின்ற வர்மென் மலரேந்
திவர வுட்புகுந்தே
தாவுகின்ற பூநக்கி யுன்பொன்
னடிகா ணத்தவழிந்து
பாவுகின்ற ரீங்கார நாதன்
கேட்டுப் பவமழிய
வேவுகின்ற நெஞ்சங் குளிரத்
தாய்புகழ் செப்புவரே.

53. செப்புக் கலசமுலை யுஞ்செவ்
வரியோ டியகன்னும்
அப்பும் களபச் சாந்து
ஒலைசேர் தரளவடமும்
ஒப்பும் படிக்கெழுந் தருள்செய்
யோக்கார வல்லியினித்
தப்பு வளோவென் தாயிவ்வடி
மைமனக் தோவிலிலே.
54. கோயில் கொண்டருள் கோமள
மனோகரி தெல்லிழூரின்
வாயில் கொண்டு வளம்பெருக்கு
மன்னை யடியடைய
நோயில் லாதநுண்மாண் புலந்தந்
தெனைநொய் யவிடாமற்
பாயில் வீழாப் பார்த்தருள்
வாய்பரமன் பரிமளமே.
55. பரிமள நாயகி பார்வதி
யம்மைப் ரமன்பக்கத்
திரிபுர சுந்தரி வானவர்
கல்யாணி தெல்லிதுர்க்கா
வரியமர் மாதவி எம்சன்
கரணார் தருசங்கரி
பரிபுர நாலும் பைரவி
பத்தருள் படர்ந்தவளே.
56. தவளே இவளெங்கள் தெல்லிழூர்
தந்த திலகமாதா
மவளே மருளற மாதே
ரேநியர சோச்சியானு
மிவளே இறைவி இறைய
வற்கிறை வியுமான வ
ளவளே பரவுந் தெய்வமன்
நிவேறு தெய்வண்டேழா.

57. உண்ணும் பொழுது முடம்போ
பெடாட்டுயிரா கும்பொழுது
மெண்ணும் முனது திருவடி
காளாவிந் நாய்ப்பிறவி
கண்ணுர்க் கருத்துங் கலந்த
நின்கலை யினையுணர்ந்தே
பண்ணு மிசையுடன் கட்டளை
பாடுவ தேபணியே.
58. பணிபூண்ட வேணியன் பாகம்
படியும் பொற்பதுமையே
அணிபூண்ட செம்பஞ் சீரடி
அடிமேலடி வைத்தாட
மஹிபூண்ட சோமனா ரசர
தாண்டவஞ்செய் தில்லையில்
கிணிபூண்டா டிக்களைத் தனையோ
வென்தாயே தெல்லியம்மா.
59. அம்மா வுனைநான் கண்டுகொண்
டேனணி படிதெல்லியில்
சும்மா விருவெனச் சொன்னா
யெனையேன் சுமையறியாச்
சும்மா டுபோல் வினைசுமந்
திறக்கும் விதிவிளையாட்
டெம்மா சுடன்போ குமறியே
னறுப்பா யென்குறையே.
60. என்குறை தீருமென ஏற்றிப்
பாடுவ திதெனக்கா
மன்குறை தீரப்பல னளிக்கு
மிப்பா மணியோசை
தன்குறை தீரத்தம் பிராணன
யன்தாங் கியகனக
மென்குறை தீர்க்கவெம் மெல்லிடை
யாள்கொட் டியதிருவே.

61. திருவருள் கண்ட கணபதி
 குமரன் திருக்கண்ணன்
 உருவருள் கானுஞ் சூரியன்
 சந்திரனு லகநாதன்
 கருவருள் கேட்குந் தையலர்
 மனம்நொந் துருகினின் ரு
 குருவருள் வாங்கப் போற்றுவர்
 துர்க்கைதாள் குவலயத்தே.
62. குவலயம் போற்றுங் குடமுனி தந்த
 கொஞ்செசந்தமிழ்
 கவலை நீங்கக் கவிமுறை
 பாடிக்க ஸிக்குமடியேன்
 தவலை தாயிடம் மழல்மொ
 முபேசுந் தகைமையதாய்
 திவலை துள்ளும் பாற்கடலந்
 தாதி செய்து தேற்றுவனே.
63. தேற்று மம்மைநின் மாதுளங்
 கனிவாய முதத்தேறல்
 போற்றும் யாசகன் புகலிட
 மில்லாப் புலியதளோன்
 ஆற்று மைந்தொழிற் காட்சியன்
 னாய்நின் சத்தியல்லால்
 மாற்றுஞ் சொல்லவல்ல தோவிம்மா
 னிலம் வாழ் மன்பதையே.
64. பதைக்கு மென்வாழ்வில் படுபாவி
 கள்விடும் பாசவலை
 சிதைக்கத் தாயே சியாமள
 சுந்தரிதே வகியன்பு
 கதைக்கக் கண்டுகொண் டேன்யானுன்
 திருமேனி கண்டபின்பு
 சிதைக்குப் போம்வரை காக்குமுன்
 திருவடித் தண்ணிழலே.

65. தண்ணளி யேதரு தாயி

    டந்தவம் பலசெய்தவர்
    மன்னணளி செல்வம் மலர்விழி
    மனையாள் மாண்புறவே
    விண்ணளி வீரமும் வியப்புறக்
    கேட்கும் வித்தகர்தாம்
    பண்ணளிச் செந்தமிழ் பாமாலை
    செய்து பரப்புவரே.

66. பரமென் ருக்னப்பங்கு செய்வார்

    பலரடி யாருமிந்தத்
    தரமொன் ருமறியாத் தமியே
    நென்றாங் கேட்டுநிற்பப்
    புரழன் நெரித்த புன்னகைப்
    பொன்னவள் பொங்கி மேலெழக்
    கரகன் நடன மாடுங்
    கெளதமியேனைக் காத்தவளே.

67. காத்த கலைய றுபத்து

    நான்கினும் கலையொளியாய்ப்
    டுத்த புவிமகள் புகழ்பே
    சவறி யாப்பூரியன்
    யாத்த வருளந் தாதிடு
    வுலகெங் கும்வலம்வர
    ஏத்தித் துயரவி தூர்க்காதாள்
    சென்னி பதித்தனனே.

68. பதிதந்த மலக்குமீபி யுட்படிந்

    தாடு பலகோடி
    விதிதந்த வருவி னைவினை
    யாடுமாத் மாவினைக்கும்
    மதிதந்த மயக்கில் மனம்மாறி
    யோடும் மானிலத்தே
    சதிதந்த விடரற வாள்கொள்
    சங்கரன் பெண்ணணங்கே.

69. அணங்கே யுனது கணங்களை
லாமெனை நாடிவர
வணங்கே நினதடி புகழாத
வர்நெஞ் சில்தினையேன்
இணங்கே னவர்பொய் யுரையெனை
வருத்தியிம் சித்தாலும்
பிணங்கேன் திருவருள் தந்தவறி
வாற்றற் பேரணியே.
70. அனியார் பவளத் திருமணி
மேனி யகிலாண்டவி
மணியா ரமென்னும் நின்திரு
வுருவள்ள வள்ளுருகும்
பணியா ஸிவன்கர ணமெல்லாம்
விம்மிப் பணிந்துவரத்
தணியா மனந்தருந் தயாப
ரியெனைத் தாங்குவளே.
71. குவளை யுமாம்பலுங் கொடிதரு
முல்லை யுங்குவித்தே
யிவளைத் தமனிய மேத்தி
யிரவு பகலிறைஞ்சி
கறையவளை யமர்கள் போற்றும்
கற்பகக்கா வெனவண்மின்
கவளை யுணவார் கணபதி
முன்காட் சிதருவளே.
72. சீரணி மல்லிகை முல்லை
கொண்றைதர ரணிகொங்கையும்
பாரணி வேய்பொ ருதுதோள்
களும்பா சாங்குசக்கையும்
காரணி சூலமுங் கருப்பு
வில்லுங் காந்தவிழியுஞ்
சாரணி தேவியென் சாய்வுறு
சிந்தயில் சாருவளே.

73. வந்தே பணிமி னடியார்ரம்
பெருமான் வல்லபையாள்
பைந்தே னலங்கல் சூடியவிடைப்
பாகன் பக்கமதாய்
செந்தே னொழுகு மலர்க்குவைத்
தவிசின் மேவிருந்து
தந்தே னருளொனக் காட்டுவள்
தெல்லிப் பழழிடமே.
74. இடம்பட்டு பொம்மி இணைகூட்டி
யிறுகி இளங்கச்சள்
வடம்பட்டு முத்துச்சர மாடுங்கொங்
கைவளப் புக்கண்ட
விடம்பட்ட கண்டனின் வளம்பட்ட
நெஞ்சில் வாழ்நாயகி
படம்பட்ட பாம்பி னிடம்பட்ட
நிதம்பப் பண்மொழியே.
75. பனிபுரை வேணிய ரணைக்கும்
பஞ்ச சாயபார்வதி
இனியுரை சொல்லா ளன்னி
தர்களையு மிருபதத்தை
கனிபுரை செந்தேன் கலந்த
சாறினாற் கழுவியேத்த
சனிபுரை காலன்சா டாதோடச்
சாதனை செய்பவளே.
76. பவள வொளியைப் பழித்த
செவ்வாயும் பனிநகையும்
துவள வொடியுங் கொடியி
டைசாயுந் துணைமுலையுந்
தவள சரமுந் தாங்கிய
தயாபரியெங் கள் துர்க்கா
வவளைப் பணிமின் பரகதி
யடையப் பாருங்களே.

77. ஸாலை வனத்தைப் பசுமிபொழி
லாக்கும் பசுங்கொடியாள்
சோலை வனத்தடங்கார் கண்டு
வேட்கும்படி வாட்கண்ணி
சாலை வளத்தடங் குங்காளி
யெனப்பல பேர்பெற்ற
வாலை வனத்தள வைப்பங்கு
கொண்டாளன் பற்பணிக்கே.

78. பணியாரம் பலழுண்டு பார்முதற்
ழுதம் படைசூழப்
பணியாரைத் தடிந்துன் கானலில்
வேகுங்கூழ் பேய்ப்பசிக்குப்
பணியார வமுதாய்க் காட்டுந
தெல்லியூர் பராபரையாள்
பணியார் வமுடன் தங்கம்மா
தங்கம்தரு பத்தினியே.

79. பதத்தே யுருகி நின்பாத
மலர்மனம் பற்றிநிற்ப
மதத்தே மதிமயங் கேணவர்க்
குமுரை செய்யாதிவன்
இதத்தே புகுந்தடி மைகொண்டா
வினியு மிப்பிறவி
சதத்தே யெனவெண் ணாதத்துவங்
காட்டுஞ் சம்பங்கியே.

80. பங்கய வல்லி அணிகுழற்
பாய்முலை பண்மொழியாள்
பங்கய மாலையசைந் தாடுமார்
பில்ம தாணிபொங்க
பங்கய மாவிதழ் குவிதெல்
விமாகோ புரப்பீடப்
பங்கயத் துட்சி லம்பொலி
சீரடி பதித்தனளே.

81. தந்தன பொன்மரைக் கச்சணி
 மாதர் தனந்தளமீப
 தந்தனந் தார்க்குழல் மெல்லடிச்
 சாயலர் சாயவந்து
 தந்தனந் தாவெனத் தெல்லி
 துரிக்கையைத் தழுவினின்று
 தந்தனத் தந்திமி போடுங்
 காட்சிகரண் கண்ததும்புமே.
82. கண்டற் போதைக் கருங்குயிற்
 பார்புக்கா வெனப்பதுங்கிக்
 கண்டற் றாள்கீழ் சிறகடித்தா
 றுந்தெல்லி கற்பகக்கா
 கண்ட வர்நெஞ்சில் அச்சமீமறை
 யக்கன காம்பரத்தாள்
 கண்ட வர்துர்க்கை ணககாவு
 கதையென்னை யுங்காக்குமே.
83. காநக முள்ளிய விலங்கா
 புரியா ஸிலங்கேசனைக்
 கானகத் தானத்துள் வீழ்த்திய
 கண்ணன் கலையிராமன்
 கானகத் தேயிருள் சீக்குங்
 கனகவ ளைக்கண்ணியை
 கானகப் புனத்திற் கண்டனன்
 மாகா ஸிகண்ணுறவே.
84. கனகந் தாங்கொளியைம் மாதேயென்
 சாபந்தீர்க் குங்காரணி
 கனக மென்மலர்க் கோவைசெய்
 கவின்பெறச் சூட்டுதற்கு
 கனகங் கட்டிய மணிமாடத்
 தெல்லி பதிமுணையில்
 கனகம் மாளையுங் கலையமீமா
 ளையுஞ்சேர் கற்பகமே.

85. கற்பகக் காவே கருது
 வாரநி கலையமுதே
 உற்பவத் துன்னிறை யருளை
 மறைநான் குமியம்ப
 அற்பனி வன்யா னநிவநி
 யாச்சா ணாரவிந்தம்
 பொற்பத மாக்கிப் புலன்களை
 யொடுக்கும் பொற்பதமே.
86. பதமே சரணைப் புகுமடி
 யார்க்குப் பாருக்கம்
 இதமே யெனகாட் ஓவன்தெல்ல
 துர்க்கா இரட்சணியாள்
 நிதமே வணங்கக் குடிபுகுந்
 தாட்சிசெய் நிர்மலத்தி
 மதமே பிடிமா னிடமி
 டாழி மருத்துவமே.
87. மருந்தே மலைதரு மாணிக்கக்
 கல்லலை மாதவியே
 விருந்தே விரும்புவார் வேண் உவ
 தையளிக் கும்விமலை
 பருந்தே றியாடும் பரந்தாமன்
 தங்கை பரமநிதி
 யருந்தே வியென்னுள் லணையா
 விளக்கா ளபிராமியே.
88. அணிசங் கழுத்தமி மறியா
 விப்பரதே சிக்கன்னை
 பணிசங் கபாவினந் தொடர
 வுருகிப் பாடுகென
 மணிசங் கழுலையா ஸோழு
 சகங்கொள் முத்தாரபி
 பணிசங் ககமலை யென் னு
 ஞயிராள் பணித்தனளே.

89. தனந்தந் தசெல்வி முருக்கிதழ்
வாய்தரு புன்னகையாள்
மனந்தந் தெனையாளு மங்கை
யர்குல மணிவிளக்கே
வனந்தந் தகுறவர் மகள்வள்
வியைநின் வேலனுக்கே
புனம்வந் துவரித் தாய்முறை
யென்னைப் புனித்ததுவே.
90. புனித சந்தனம் பூசியபொற்
கச்சஸி பொங்கிநிற்ப
வனித பூவஞ்சிக் கொடியார்
கைவளை கலகலப்ப
மனித மாண்புடை மகளிர்மொய்
தெல்லியூர் மாதலியே
இனித்த நெஞ்சிலேற் றினேனெனக்
கேதுங் குறையுமுன்டோ.
91. குறைவிலா நின்பொற்கோ விற்கோ
புரத்தின் கொடியசைய
மறைவிலா நான்மறை யோதும
றையவ ரோகைதகாட்டக்
கறைவிலாச் சந்தனத் தாரகில்
நெய்யெரி யோமவிரை
நிறைவி ஸாப்புகை யெழுந்தன்
னையாகு திநிறைக்குமே.
92. ஆகுதி யேசர ண்டையு
மடியா ராங்குசெல்ல
ஏகுதி யென்னுந்திரு வாக்குக்
கேட்கின்ற தெல்லிபதி
வேகுதி யம்மனத் தவல
மடங்க நின்றவரஞ்
சாகுதித் தோடரு விபோல
ருளடை யச்செய்யுமே.

93. அடைக்கலந் தாவென் றடியவர்க்
கினியாம் படச்சொல்லும்
மடைக்கலங் காரஞ்சிசுய் தன்னம்
படைத்திட மாமலையாள்
படைக்கலக் கண்ணால் விசார
மறுத்துப் பழியகல
வடைக்கலந் தந்தருள் வாளைம்
தாயின்பதம் பற்றிடுமே.
94. பற்றிய பாகனிற் சீற்றங்கொள்
தக்கள் பழிசுமத்துப்
பற்றிய வாலை பரம்பொருட்
டாகப் பழியறுக்கப்
பற்றிய வாளைக் கடகையி
லேந்திக் கடுஞ்சினத்தி
பற்றிய வேள்விப் பாசறை
யேகிப்பலி கொண்டவளே.
95. கொள்ளே னிதையம் நின்திருக்
கோலங்கா னாதவரிடம்
விள்ளே னொதையும் விரும்பா
தாருரை விழுமியதா
யுள்ளே னவர்பின் செல்லேனன்
னுயிருள் ளமாமருந்தே
கள்ளே கனிரசமே கண்ணே
கண்ணுள் கருமணியே.
96. கரும்பனை யாத்தாளை ஈரேழு
லகடைக் கருங்கண்ணியை
கரும்பனை வல்லியை கோணங்க
ளொன்பதுங் கொண்டவளின்
கரும்பனை யத்தர் குடிபகு
தில்லைக் குடக்தினுள்ளே
கரும்பனை பாணியிற் கலைமுகங்
காண்க டல்நிலவே.

97. நிலமுரு மையனி டப்பாகம்
தாங்கும் நீலவேணி
சலமுரு சடையனின் சங்காரந்
தாங்கிய சக்கரம்நீ
வலமுர வணங்கு மாதுமை
முன்பெற்ற வல்லபையான்
நிலமுரு புழுக்கைச் சேயனை
யணனக்கும் நீலாட்சியே.
98. சின்னங் சிறுமின் ஸிடையின்
சேர்த்தியசெம் பொற்றுகிலும்
வண்ணம் படிந்த மதிமுக
மும்வார் குடமுலையும்
கண்ணம் கரிய குழலும்
கலைபடி முத்தாரமும்
தன்னாந் தனித்த வடிமையைத்
தாங்கும் தடையங்களே.
99. தடைசெய் கிரகங் களையாள்
நவக்கி ரகநாயகி
உடைத்தெண் பசிய புலன்களை
நிலையா கவுறுத்தி
அடைத் தொருவழி தனை நினைந்
துருகு மாற்றலையிக்
கடையேற் கருஞும் கருணை
காலஞ்செய் கைங்கரியமே.
100. கரியயன் காணாச்சோ திகடு
வண்ணி கலந்தபெண்ணாள்
வரியர னங்கி யிந்து
வாயுவுடன் குபேரதேவர்
புரிந்தருள் பாணி குறுமுனி
அமரர் புராந்தகன்
விரிந்த விக்கினன் வேற்கைய
னனவிளைந்த ம = ணிக்கமே.

101. விதைக்கும் தகமை யென்தாயே
நின்விதியின் கையிருப்ப
விதைக்கும் பலகோடி உயிரினைத்
தாங்கும் வித்தகியே
விதைக்கும் விதிதழ் உயிர்விளை
யாடு மீனர்களை
விதைக்க அறுக்கும் கூற்றான்
பணிதெல்லியா ஓவணக்கம்.

* * *

செப்பரிய கடலாண்ட யுடுத்தபல கண்டங்கள்
கருவிலே கொண்ட கண்ணி
கயமுகனு மறுமுகனுந் தம்முள் விளையாடித்
தனித்தனி சினுங்கி வரவே
அப்பனு டனருகிருந் தனுகிவரு மக்களை
ஆராய்ந் தழுவதே தென்ன
ஒப்பழுட னென்னண்ணென்கண்ணி னானென
யானுமவன் கையளந் தேன்
எப்பொழுது மண்ணன் செய்குறும் பீதன்ன
வேலவன் சொல்லி நிற்ப
வினையகல் விநாயகன் வேதங்க ஞாரயோதை
விலாசத்தை மறைக்க வையன்
தப்பிவன் செய்ததால் தரணியி லெங்கனும்
தலையிலே குட்டு வேண்டித்
தனித்திருந் தியங்குக வென்றலும் தாயாள்
தயவுடன் தெல்லி சேர்ந்தாள்.

அல்லிமலர் தங்கி யமர்ந்த திருவுடையாள்
சொல்லில் வளங்காணுஞ் சுந்தரியாள் — கல்லில்
அமைந்த காந்திமதி தெல்லி யம்மாள் என்றும்
அமைந்த பதிவாழ்க் வாழ்க !

திருமகன்
அழுத்தகம்,
சன்னாகம்.